

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVI Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: prot. sąd. K. G.

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Grunwald w Poznaniu Łukasza Stanke

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 roku na rozprawie

sprawy **K. N. (N.)**

ur. (...) w P.

s. W. i K. z d. D.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 11 sierpnia 2010 roku w sprawie VIII. K. 1026/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w dniu 3 maja 2010 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;

postanowieniem z dnia 15 grudnia 2010 roku zamieniono karę na zastępczą karę grzywny;

postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2010 roku zamieniono karę na zastępczą karę 180 dni pozbawienia wolności.

II. Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 22 lipca 2011 roku w sprawie VIII. K. 889/11 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 i 3 kk i art. 288 § 1 i 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 19 czerwca 2011 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie;

postanowieniem z dnia 11 maja 2012 roku zamieniono karę na zastępczą karę 180 dni pozbawienia wolności, karę tę skazany odbył w okresie od 18 lipca 2013 roku do 14 stycznia 2014 roku.

III. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 8 grudnia 2011 roku w sprawie VI. K. 1398/11 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 14 lipca 2011 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, 5 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł;

postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 roku zamieniono karę grzywny na zastępczą karę 25 dni pozbawienia wolności;

postanowieniem z dnia 30 listopada 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

IV. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 18 kwietnia 2012 roku w sprawie III. K. 168/12 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 K.k. popełnione w dniu 30 lipca 2011 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, 60 stawek dziennych

grzywny po 10 zł każda stawka, 6 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł;

w dniu 1 lipca 2013 roku wykonano karę grzywny;

postanowieniem z dnia 22 września 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

V. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2015 roku w sprawie III. K. 218/15 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 22 października 2013 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 sierpnia 2015 roku w sprawie XVI. K. 113/15 za przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 199 § 1 kk popełnione w okresie od 15 września 2014 roku do października 2014 roku na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniu 14 kwietnia 2015 roku na poczet kary grzywny w liczbie 2 stawek dziennych.

postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 26 września 2016 roku w sprawie XVI.Ko.491/16, zamieniono karę grzywny na zastępczą karę 49 dni pozbawienia wolności, karę tę skazany będzie odbywał od 5 października 2018 roku do 23 listopada 2018 roku.

wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2016 roku w sprawie XVI.K.40/16 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VI.K.1398/11, III.K.168/12, III.K.218/15 i XVI.K.113/15 i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, umarzając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie, karę tę skazany obecnie odbywa obecnie od 5 grudnia 2015 roku, jej koniec przypada na 7 lutego 2018 roku, na jej poczet zaliczono okres od 6 do 12 października 2015 roku.

VII. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 maja 2017 roku w sprawie VIII. K. 1120/16 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk i art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione w dniu 30 listopada 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione w dniu najpóźniej 4 grudnia 2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kary te połączono i orzeczoną karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, nadto – zobowiązano skazanego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego 250 zł tytułem naprawienia szkody;

karę pozbawienia wolności skazany będzie odbywał od 7 lutego 2018 roku do 5 października 2018 roku.

1 na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec skazanego K. N. kary łączne pozbawienia wolności w sprawach:

- XVI. K. 40/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy,

- VIII. K. 1120/16 Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności,

i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2 na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. w zw. z art.17 § 1pkt 7 kpk w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

3 na podstawie art. 576 § 1 kpk stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia ze spraw podlegających łączeniu, nieobjęte karą łączną, podlegają odrębnemu wykonaniu;

4 na podstawie 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbywania kar od 6 do 12 października 2015 roku oraz okres od 5 grudnia 2015 roku;

5 na podstawie art. 626 § 1 kpk i art.624 § 1 kpk w zw. z art.632 pkt 2 kpk oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia K. N. od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym - nie wymierza mu opłaty i kosztami tymi obciąża Skarb Państwa;

6 na podstawie § 2 ust. 1, § 3, § 17 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 r., poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat J. G. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem i sześćdziesiąt setnych) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

SSO Agnieszka Kędzierska

Sygn. akt XVI. K. 156 / 17

UZASADNIENIE

W dniu 16 sierpnia 2017 roku, do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego K. N. o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego, obejmującego kary orzeczone wobec niego w sprawach: XVI. K. 40/16 (Sądu Okręgowego w Poznaniu) oraz VIII. K. 1120/16 (Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu).

Sąd ustalił co następuje:

K. N. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 11 sierpnia 2010 roku w sprawie VIII. K. 1026/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w dniu 3 maja 2010 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; postanowieniem z dnia 15 grudnia 2010 roku zamieniono karę na zastępczą karę grzywny; postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2010 roku zamieniono karę na zastępczą karę 180 dni pozbawienia wolności; karę tę skazany odbył w okresie od 9 października 2012r. do 6 kwietnia 2013r.

II. Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 22 lipca 2011 roku w sprawie VIII. K. 889/11 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 i 3 kk i art. 288 § 1 i 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 19 czerwca 2011 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; postanowieniem z dnia 11 maja 2012 roku zamieniono karę na zastępczą karę 180 dni pozbawienia wolności, karę tę skazany odbył w okresie od 18 lipca 2013 roku do 14 stycznia 2014 roku.

III. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 8 grudnia 2011 roku w sprawie VI. K. 1398/11 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 14 lipca 2011 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, 5 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł; postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 roku zamieniono karę grzywny na zastępczą karę 25 dni pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 30 listopada 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

IV. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 18 kwietnia 2012 roku w sprawie III. K. 168/12 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 K.k. popełnione w dniu 30 lipca 2011 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, 6 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł; w dniu 1 lipca 2013 roku wykonano karę grzywny; postanowieniem z dnia 22 września 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

V. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2015 roku w sprawie III. K. 218/15 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 22 października 2013 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 sierpnia 2015 roku w sprawie XVI. K. 113/15 za przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 199 § 1 kk popełnione w okresie od 15 września 2014 roku do października 2014 roku na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniu 14 kwietnia 2015 roku na poczet kary grzywny w liczbie 2 stawek dziennych; postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 26 września 2016 roku w sprawie XVI.Ko.491/16, zamieniono karę grzywny na zastępczą karę 49 dni pozbawienia wolności, karę tę skazany będzie odbywał od 5 października 2018 roku do 23 listopada 2018 roku.

wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2016 roku w sprawie XVI.K.40/16, na podstawie przepisów obowiązujących po nowelizacji 1 lipca 2015r. - połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VI.K.1398/11, III.K.168/12, III.K.218/15 i XVI.K.113/15 i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie, karę tę skazany obecnie odbywa obecnie od 5 grudnia 2015 roku, jej koniec przypada na 7 lutego 2018 roku, na jej poczet zaliczono okres od 6 do 12 października 2015 roku.

VII. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 maja 2017 roku w sprawie VIII. K. 1120/16 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art.270 § 1 kk i art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione w dniu 30 listopada 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk i art.270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk popełnione w dniu najpóźniej 4 grudnia 2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kary te połączono i orzeczoną karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, nadto – zobowiązano skazanego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego 250 zł tytułem naprawienia szkody; karę pozbawienia wolności skazany będzie odbywał od 7 lutego 2018 roku do 5 października 2018 roku.

Skazany K. N. ma obecnie 44 lata, ma troje dzieci, pozostaje w konkubinacie. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w K.. Ma wykształcenie zawodowe, jest operatorem ciągów produkcyjnych. Przed osadzeniem utrzymywał się z pracy na budowie.

W izolacji penitencjarnej skazany przebywa od 5 grudnia 2015r., a do Zakładu Karnego w K. został przetransportowany 13 kwietnia 2016r. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym – nie był zainteresowany zmianą systemu odbywania kary. Był wielokrotnie nagradzany regulaminowo za wykonywane prace nieodpłatne, od około roku nie był karany dyscyplinarnie. Wcześniej został dwukrotnie ukarany naganą – za to, że nie zrealizował polecenia przełożonego i niewłaściwie dbał o porządek w oddziale oraz za palenie w miejscu niedozwolonym. W relacjach ze współosadzonymi i przełożonymi nie stwierdzono nieprawidłowości. Nie odnotowano ze strony skazanego zachowań agresywnych, samoagresji, nie stosowano wobec niego ze środków przymusu bezpośredniego. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Wobec popełnionych przestępstw pozostaje deklaratywnie krytyczny.

Nie jest objęty nauczaniem, ale jest zatrudniony społecznie na stanowisku roznoszącego artykuły żywnościowe. Nie korzysta on z systemu przepustowego, ponieważ nie jest tym zainteresowany. Uczestniczył w programach poświęconych przeciwdziałaniu uzależnieniom oraz nadużywaniu alkoholu oraz używaniu narkotyków, profilaktyce uzależnień i promocji zdrowia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wniosku o wydanie wyroku łącznego (k.2), informacji z Krajowego Rejestru Karnego dot. skazanego (k.14-17), opinii o skazanym z informacją o pobytach w zakładach karnych (k.39-44), odpisów wyroków z danymi odbyciem kar (k.18a-18b, 20-30, 46-48, 50-51, 58-60), akt sprawy XVI. Kd.176/15, XVI.K.40/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu, III.K.168/12, III.K.218/15, VIII.K.889/11, VIII.K.1026/10, VIII.K.1120/16 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, VI.K.1398/11 Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu (w zw. z k.66).

Sąd zważył co następuje:

Sąd w świetle zebranych dokumentów uznał, że wobec skazanego K. N. należało rozważyć w pierwszej kolejności połączenie wymierzonych co do niego kar na podstawie przepisów regulujących karę łączną, które weszły w życie z dniem 1 lipca 2015r., bowiem ostateczne prawomocne skazanie miało miejsce po tej dacie. Jak wynika z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Skoro zatem skazanie w sprawie wymienione wyżej w punkcie VII miało miejsce po wejściu w życie tejże ustawy, to Sąd winien rozważyć stosowanie w pierwszej kolejności przepisów o karze łącznej w brzmieniu nadanym tą ustawą, jednak zgodnie z art. 4 § 1 kk konieczne było rozważenie też możliwości zastosowania uprzednio obowiązujących przepisów w przypadku gdyby były korzystniejsze.

Na podstawie przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015r, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu kary lub kary łączne, co w przedmiotowej sprawie pozwalało połączyć kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2016r., sygn. akt XVI.K.40/16 oraz Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31 maja 2017r., sygn. akt VIII.K.1120/16. Powyższe kary nie zostały jeszcze wykonane, zatem można było je objąć karą łączną w wyroku łącznym.

Granice, w jakich może być orzeczona kara łączna w wyroku łącznym, określa art. 86 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach”.

W tych warunkach, stosując przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r. Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę łączną w granicach od 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności (umarzając w pozostałym zakresie postępowanie).

Jednocześnie, należało rozważyć możliwość połączenia kar wymierzonych skazanemu na podstawie przepisów o karze łącznej sprzed nowelizacji 1 lipca 2015r. Zgodnie z normą zawartą w art. 85 kk wówczas obowiązującym, kara łączna (w wyroku łącznym) może zostać orzeczona wobec osoby, która popełniła dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu. W konsekwencji, dla wydania wyroku łącznego konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek – popełnienia dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok za któreśkolwiek z nich oraz orzeczenia za te przestępstwa kar, które nadają się do połączenia.

W przypadku skazanego, tak rozumiany art.85 (d)kk stworzyłby sytuację, w której połączeniu mogłyby ulec kary orzeczone wyrokami w sprawach VIII.K.889/11 i VI.K.1398/11 (jedna kara łączna) oraz III.K.218/15 i XVI.K.113/15 (druga kara łączna), bowiem w przypadku wyroków wcześniejszych nie została spełniona przesłanka czasowa (przeciwnie - każdy kolejny czyn popełniany był po zapadnięciu wyroku za czyn poprzedni). Oznaczałoby to, że granicami możliwej do orzeczenia kar łącznych byłoby 1 rok pozbawienia wolności – 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 rok i 4 miesiące pozbawienia wolności – 2 lata pozbawienia wolności, z tym że odnośnie skazań w sprawach VIII.K.1026/10, III.K.168/12 i VIII.K.1120/16 postępowanie o wydanie wyroku łącznego zostałoby umorzone i kary w nich orzeczone podlegałyby osobnego wykonaniu (w rozmiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, 1 rok pozbawienia wolności, 8 miesięcy pozbawienia wolności). Biorąc pod uwagę rozbieżności czasowe i przedmiotowe skazań w ramach możliwych do orzeczenia kar łącznych i pamiętając o pozostawieniu do osobnego rozpoznania niepołączonych wyroków – stwierdzić trzeba iż stosowanie przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015r. nie byłoby korzystniejsze dla skazanego, zatem - Sąd zastosował przepisy o karze łącznej w obecnym brzmieniu.

Ostatecznie więc, na podstawie obecnie obowiązującej regulacji i we wskazanych wyżej granicach, Sąd orzekł o karze łącznej pozbawienia wolności.

Przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochłaniania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych kilkoma prawomocnymi wyrokami powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się czynami, co w poważnej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar (wymierzenia kary w wysokości równej karze najwyższej spośród wcześniej orzeczonych, która „pochłania” pozostałe kary). W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji (sumowania poszczególnych kar). Jak podkreśla się w orzecznictwie priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji (polegająca na obostrzeniu najsurowszej z kar poprzednio wymierzonych), zaś kara łączna orzeczona na podstawie absorpcji lub kumulacji – jedynie wyjątkiem. Zasada kumulacji może być bowiem uznana za niesprawiedliwą formę odpłaty, zaś zasada absorpcji za nieuzasadnioną postać nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKA 106/2005). Zasada asperacji z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw (do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z przestępstw pozostających w zbiegu) z drugiej zaś umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych. Sąd podziela pogląd, iż "zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej niż dwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjawne i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne" (wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2001 r., II AKA 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21).

Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 lutego 1976 r., I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz. 39).

Sąd wskazuje, iż przestępstwa wchodzące w skład realnego zbiegu, zostały popełnione przez skazanego w okresie ponad 4 lat (od lipca 2011r. do listopada 2015r.) i były to czyny przeciwko mieniu, bezpieczeństwu w komunikacji, wymiarowi sprawiedliwości, wolności seksualnej i obyczajności oraz wiarygodności dokumentów. Zatem skazany przez długi czas trwał w popełnianiu przestępstw i to przeciwko różnym dobrom prawem chronionym, co nakazuje sięgnięcie w znacznym stopniu do zasady kumulacji. W ocenie Sądu ilość popełnionych przestępstw świadczy o niepoprawności sprawcy i nie pozwala na sformułowanie pozytywnej dla niego prognozy kryminologicznej, z której wynikałoby, że kara łączna w wysokości najsurowszej z kar jednostkowych byłaby wystarczającą oceną działalności sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKA 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104).

Sąd wskazuje, iż kara łączna ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Nie jest to jednak sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw. Wymierzając

karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowo-podmiotowy między poszczególnymi przestępstwami.

Sąd wziął pod uwagę i to, że skazany odbywał już w przeszłości kary pozbawienia wolności – choćby w sprawach VI.K.1398/11, VIII.K.1026/10 i VIII.K.889/11 , a po zwolnieniu popełniał kolejne przestępstwa. Zatem – proces resocjalizacji nie przebiegł pomyślnie.

Zarazem jednak, Sąd uwzględnił aktualną postawę skazanego – pozytywną opinię o nim z zakładu karnego, fakt iż podjął zatrudnienie, był nagradzany a od dłuższego czasu nie był karany dyscyplinarnie. W konsekwencji, zachowanie skazanego w trakcie osadzenia, stanowi okoliczność wpływającą na złagodzenie kary łącznej.

Ostatecznie Sąd uznał iż właściwą będzie kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Takie ukształtowanie kary łącznej pozbawienia wolności spełnia też swoje cele zarówno w odniesieniu do zasad prewencji indywidualnej jak również ogólnej, stanowić będzie dostateczną dolegliwość dla skazanego, nie budząc powszechnego poczucia nadmiernej łagodności kary. Jednocześnie, uniknięcie stosowania zasady pełnej absorpcji spowoduje, iż orzeczona kara nie będzie miała demoralizującego wpływu na skazanego. Z drugiej jednak strony, ukształtowanie kary łącznej we wskazanym wymiarze spowoduje, iż skazany opuści Zakład Karny zdecydowanie wcześniej, niż stałoby się to, gdyby odbywał kolejno orzeczone wobec niego kary jednostkowe za przestępstwa tworzące realny zbieg - **punkt 1 wyroku**.

Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie – tj. odnośnie skazań w sprawach VIII.K.1026/10 i VIII.K.889/11, powtarzając identyczne rozstrzygnięcie Sadu w sprawie XVI.K.40/16 (res iudicata) – **punkt 2 wyroku**.

W pozostałym zakresie połączone wyroki Sąd pozostawił do odrębnego wykonania **punkt 3 wyroku**.

Na podstawie 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd **w punkcie 4 wyroku** zaliczył skazanemu okresy odbywania kar od 6 do 12 października 2015r. oraz okres od 5 grudnia 2015r. (zaliczony i odbywany w sprawie XVI.K.40/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu).

Na podstawie przepisów powołanych **w punkcie 5 wyroku** Sąd orzekł o kosztach postępowania. Na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, uznając iż uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na odbywanie długoterminowej kary pozbawienia wolności. Odnośnie części postępowania umorzono – na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania obciążają Skarb Państwa.

Ponieważ skazany korzystał w toku postępowania sądowego z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu, która to nie została opłacona nawet w części, na podstawie przepisów powołanych **w punkcie 6 wyroku** należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. kwotę 147,60 zł.

SSO Agnieszka Kędziarska